

PROJECTHUIS VAN LIED EN GELUID, EEN FIJNE MANIER VAN CONTACT MAKEN

‘Op een speelse manier je stem gebruiken’

In het Flevohuis vindt het project Het Huis van Lied en Geluid plaats. Door bewoners met dementie via je stem op een andere manier te benaderen, kun je betekenisvol contact maken. Het idee komt van het GeneticChoir: “We willen bewoners, zorgmedewerkers familie dichter bij elkaar brengen.”

Door Linda van den Dobbelen

In een huiskamer op de begane grond van het Flevohuis is het rond de grote tafel gezellig druk. Er klinken flarden van liedjes die we allemaal kennen uit onze jeugd, zachte geluiden en klanken. Iedereen lacht, en er wordt gedanst en bewogen. Steeds meer bewoners schuiven aan.

Thomas Johannsen, Geeske Coebergh en hun collega's van het GeneticChoir zijn duidelijk in hun element. Thomas is artistiek leider, Geeske coördinator. Thomas vertelt: “We zijn eigenlijk een anti-koor, zingen geen koorstukken maar improviseren. Sinds tien jaar onderzoeken we via muziek: hoe maak je gelijkwaardig contact en creëer je samen een betekenisvol moment?”

Thomas (midden achterin met blauw shirt), Geeske en hun collega's van het GeneticChoir proberen via hun project Het Huis van Lied en Geluid een nieuwe manier van contact maken te integreren in het dagelijks leven in het Flevohuis.

Zo hebben we in 2017 een project gedaan met mensen met afasie: die kunnen niet praten, maar vaak nog wel zingen. Dit geldt ook voor mensen met dementie hier in het Flevohuis.”

Vrijwilligers en mantelzorgers voelen nogal eens frustratie: je

wilt graag contact, maar op de traditionele manier lukt het niet meer. Mensen met dementie kunnen zich vaak niet meer woordelijk uitdrukken, maar hun geheugen voor geluiden en liedjes is meestal goed. Thomas: “We onderzoeken wat er leeft aan muziek in iemand. Door teluis-

teren, gewoon even bij iemand te gaan zitten. Er is altijd een geluid waarop je kan doorbouwen: een melodie, een klank, een tikkende klok, een lach of een stukje van een lied.”

“Vorige week kwamen we aan op de gang voor de huiskamer, en

zagen dat een paar bewoners een beetje zaten te dutten. Dan schudde je mensen niet met veel bombast wakker. Je zoekt aansluiting bij de stemming, we begonnen al op de gang heel zachtjes een melodie te neuriën; dat is geen rigoureuze ingreep op wat de bewoners aan het doen zijn. Die kunnen vervolgens zelf beslissen: ik haak aan of ik hou mijn ogen dicht.” Thomas glimlacht: “Ik zag mensen ‘open’ gaan. Dit is een fijne manier van aanwezig zijn. Keuzevrijheid hebben is voor iedereen belangrijk.”

Het GeneticChoir wil deze manier van improviseren blijvend in het Flevohuis achterlaten voor het dagelijks contact. Daarom wordt een groep vrijwilligers getraind, en zijn er workshops voor medewerkers en mantelzorgers. Thomas: “Het mooie is: je hoeft niet te kunnen zingen, maar alleen opnieuw te leren luisteren.”

Mantelzorgers of vrijwilligers in de ouderenzorg die hier meer over willen horen? Neem contact op met Geeske Coebergh via hvg@genetic-choir.org. www.genetic-choir.org/huisvanlieden/geluid

www.zgao.nl

Advertorial